

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 4To/91/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010235  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., MBA Martin Ľupták, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122010235.3

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Petra Kvieta a JUDr. Máriu Šuleja, v trestnej veci obžalovaných T. U. a T. N., stíhaných pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák., v znení účinnom dom 30.04.2022, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. 10. 2022, konajúc o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 7T/10/2022 zo dňa 17. 05. 2022, takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaných T. U. a T. N. z a m i e t a.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 7T/10/2022 zo dňa 17. 05. 2022 boli obžalovaní T. U. a T. N. uznaní vinnými zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák., v znení účinnom dom 30.04.2022, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 12. 11. 2021 v čase asi o 17.20 h na odbočke do firmy ZARES, ulica Švermova 45, Banská Bystrica bol hliadkou PZ zastavený a kontrolovaný vodič osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Polo s evidenčným číslom BB XXX BB T. U., ktorý javil známky požitia alkoholu alebo omamných a psychotropných látok, bol podrobený dychovej skúške, s negatívnym výsledkom, bol poučený a vyzvaný, aby sa podrobil odberu biologického materiálu, pričom uviedol, že je užívateľom drog, uviedol, že pri sebe má štyri kusy striekačky - inzulínky, striekačku s citrodekom, kovovú lyžičku, ktoré veci vložil na kryt batožinového priestoru vozidla, pričom ako spolujazdec sa vo vozidle nachádzal T. N., a následnou prehliadkou motorového vozidla v odkladacom priestore v časti spolujazdca bola nájdená zelená škatuľka s obsahom 7 ks papierových skladačiek, pričom ako vyplýva z odborného vyjadrenia Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ, Slovenská Ľupča, v týchto sa nachádzal hnedý práškový materiál s hmotnosťou 0,757 g, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu (diacetylmorfín) s prímiesou kofeínu, čo predstavuje štrnásť bežných jednotlivých dávok drogy s obsahom 5 mg absolútneho heroínu vo forme bázy, pričom tieto omamné a psychotropné látky si T. U. a T. N. zabezpečili doteraz neznámym spôsobom od nezistenej osoby a následne ho neoprávnene prechovávali, pričom heroín (diacetylmorfín) je zaradený do I. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. z.

Za toto konanie okresný súd odsúdil obž. T. U. podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 30. 04. 2022, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona trest vykoná v

ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obžalovaného T. N. odsúdil podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 30. 04. 2022, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona trest obžalovaný vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona okresný súd uložil trest prepadnutia vecí - finančnej hotovosti v celkovej výške 1 724,07 Eur, 1 USD a troch ks eurobankoviek v nominálnej hodnote 0,00 Eur

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že zo súhrnu vykonaných dôkazov mal za preukázané, že ruksak nájdený v kufri vozidla a jeho obsah patril obž. U. a (svetlo) zelenú/kovovú plechovú krabičku nájdenú v priehradke pred spolujazdcom do auta vniesol a ponechal ju v aute obž. N.. Okresný súd mal za to, že tvrdenia o tom, že N. podával v aute zapaľovač, sú tiež len spôsobom, ako odôvodniť prípad, ak by sa vo vozidle na mieste spolujazdca našli biologické stopy N.. Ako bolo možné vidieť na fotkách z prehliadky motorového vozidla, v priehradke na palubnej doske vozidla pred miestom spolujazdca nebolo okrem škatuľky nič. Najviac vecí sa nachádzalo v kufri auta, takmer žiadne neboli v predných dverách vozidla a nebolo vidieť ani žiadne cigarety, ktoré by U. mohol počas jazdy fajčiť. Okresný súd uviedol, že obž. U. vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že po zastavení hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, kedy vystúpil z vozidla a prišiel s nimi ku kufru, vyložil veci, čo mal pri sebe a to kľúče, tabatierku, cigarety, zapaľovač a peňaženku, pričom mobilný telefón mal v aute. Teda U., ak by aj mal záujem počas jazdy fajčiť, mal všetko pri sebe a nepotreboval od N., aby hľadal zapaľovač v aute, resp. v predných dverách alebo v priehradke a pod. V časti obhajoby týkajúcej sa nezákonnosti vykonanej prehliadky v rozpore s ust. §101 Tr. por., súd uviedol, že v danom prípade sa nemohlo jednať o nezákonnú prehliadku, nakoľko k zastaveniu vozidla došlo v rámci bezpečnostno-preventívnej akcie, kedy už policajný zbor pracoval s verziou, že by sa zo zastaveného vozidla mohli predávať drogy, pričom na potvrdenie alebo vyvrátenie tejto verzie bolo potrebné vozidlo zastaviť a zistiť, či podozrenie sa potvrdí alebo nie. Policajný zbor, resp. jeho príslušníci, neobchádzali úpravu v Trestnom poriadku, pretože najprv hliadka okresného dopravného inšpektorátu mala informáciu o tom, že z konkrétneho vozidla by mohla byť vykonávaná trestná činnosť. Až po tomto došlo k zastaveniu vozidla a k vykonaniu služobných úkonov podľa zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore a následne aj k úkonom podľa Trestného poriadku. Na základe svedeckých výpovedí a vykonaných dôkazov dospel okresný súd k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obž. U. ako konzument drog (mal so sebou ruksak so 4 striekačkami, striekačku s citrodekom a kovovou lyžičkou v kufri vozidla) a obž. N. ako predajca drogy (mal so sebou tri mobilné telefóny, peňaženku s finančnými prostriedkami vo výške 1 724,07 €, 1 USD a 3 bankoviek s nulovou nominálnou hodnotou a zelenú kovovú škatuľku obsahujúcu 7 papierových skladačiek s obsahom heroínu s prímiesou kofeínu), sa dňa 12.11.2021 dopustili skutku tak, ako im je kladené za vinu a ako je popísané v skutkovej vete obžaloby. Skutok spáchali spolupáchateľstvom, ktoré spočívalo v tom, že vedome obž. U. umožnil obžalovanému N. ako predajcovi drog nastúpiť do vozidla a odviezť ho na ním určené miesto a naopak, obž. N. sa nechal odviezť obž. U. vediac, že tento je konzumentom drog, v dôsledku čoho aj pri prehliadke vozidla našli ruksak užívateľa drogy a škatuľa patriaca predajcovi drog. Ak by v ten deň nevykonali spoločnú cestu, skutok sa nemusel stať, resp. mohol sa stať inak.

Proti predmetnému rozsudku v zákonom stanovenej lehote cestou svojho obhajcu podal odvolanie obž. T. U. a zároveň priamo do zápisnice obž. T. N..

Obžalovaný T. U. prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu uviedol, že sa s obž. N. stretol len náhodne a tento ho požiadal o odvoz domov. V jeho prípade nešlo o plánované stretnutie za nejakým vopred dohodnutým účelom, žiadny heroín on nenakupoval, ani iným spôsobom nezadovážoval a zároveň nemal vedomosť o tom, že tak urobil obž. N.. Do jeho motorového vozidla musel doniesť heroín obž. N., ale bez toho, aby ho o to požiadal, alebo aby o tom vedel. O tom, že sa heroín nachádzal v jeho motorovom vozidle, sa dozvedel až vtedy, keď ho v priehradke pred spolujazdcom označil služobný pes. Podľa jeho názoru z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by konal tak, ako mu bolo kladené obžalobou za vinu, jeho vina nebola preukázaná bez najmenším pochybností alebo dôkazov preukazujúcich opak je oveľa viac len indícií smerujúcich k tomu, že sa mal konania dopustiť. Zároveň poukázal na to, že v predmetnej veci nebol vypočutý L. L. C., ktorý by mal vedomosť, aké postavenie má

on a aké obž. N. v súvislosti s konzumáciou a predajom drog. Zároveň poukázal na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku vzhľadom na § 168 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný T. N. prostredníctvom zvolenej obhajkyne odôvodnil podané odvolanie tým, že okresný súd nesprávne vyhodnotil výpoveď svedka S., keď ju považoval za dôveryhodnú a naopak, výpoveď svedka B., ktorú vyhodnotil ako nedôveryhodnú, zároveň poukázal na hodnotenie neverbálnych prejavov svedkov a vyvodzovania záveru, čo mal za to, že súd nemá na takéto hodnotenie oprávnené odborné znalosti, ktoré by pri krátkom výsluchu by ani nevedel bez posudzovania osobnosti človeka zrejme zhodnotiť ani odborník. Zároveň v tomto smere rovnocenne nehodnotil súd aj ďalšieho vypočutého svedka, ktorým bol J. B., príslušník OR PZ ODI Banská Bystrica, ktorého neverbálny prejav nebol sprevádzaný nadmerným pohybom tela, pričom o dôveryhodnosti jeho osoby, či výpovede zo strany súdu nevznikli pochybnosti.

Zároveň mal obžalovaný N. za to, že obž. U. potvrdil, že je drogový závislý a že užíva heroín, pričom to, že bol v čase skutku pod vplyvom drog, sa obžalovaný N. dozvedel vraj až z úradných záznamov zasahujúcich policajtov, ktorí túto skutočnosť vizuálnym posúdením konštatovali. To, či skutočne obž. U. bol v čase skutku pod vplyvom návykovej alebo psychotropnej látky, už nebolo možné preveriť, pretože odber biologickej vzorky mu bol nepochopiteľne realizovaný až po deviatich hodinách od zastavenia vozidla, a teda logicky znalkyňa I. R. Y. mohla len konštatovať, že špecifický marker užívania heroínu nebol obž. U. dokázaný, pretože tento sa v moči nezistí už po deviatich hodinách. Zároveň poukázal na nejasnosti týkajúce sa skutočnosti, že obžalovaný U. mal vedieť, že obž. T. N. je dilerom drog a teda sa mal počas cesty autom rozhodnúť, že si od neho kúpi drogu, pričom, ako sám uviedol, mal mu platiť platobnou kartou, ktorá však v čase prehliadky, tak ako to vyplýva zo zápisnice, u neho nebola nájdená. Zároveň zostalo bez povšimnutia, že v aute obžalovaného U. sa našlo 7 ks skladačiek drogy a potrebné náradie na aplikáciu drogy, kedy zaistená droga o hmotnosti 0,757 g zodpovedala hmotnosti citrodeka 0,631 g, ktoré slúži a jej rozpustenie a aplikáciu. Že sa obžalovaný U. v úvode zadržania nepriznal k držbe drogy, ale len k držbe náradia, nemožno hodnotiť tak, že drogy neboli jeho, keďže kontrola bola prezentovaná za účelom kontroly, či je pod vplyvom alkoholu alebo omamných, či psychotropných látok, kedy nemusel počítať s tým, že mu bude automaticky robená prehliadka vozidla. Poukázal na časové nezrovnalosti ohľadne odôvodnenia rozsudku, kedy mal mať súd za preukázané, že dňa 12.11.2021 o 18.50 h došlo k zastaveniu vozidla hliadkou ODI, avšak ako vyplýva z úradných záznamov príslušníkov ODI PZ, vozidlo bolo zastavené v čase o 17.20 h, pričom v čase o 17.26 h bol obžalovaný U. podrobený dychovej skúške s negatívnym výsledkom, t. j. k zastaveniu vozidla jednoznačne nedošlo v čase o 18.50 h, ako konštatoval samosudca. Obžalovaný mal za to, že postup podľa § 23 ods. 2 písm. b/ zákona o policajnom zbore by bol namieste, ak by sa jednalo o pátranie po omamných a psychotropných látkach, ktoré nie je spojené s konkrétnou predbežnou informáciou polície o výskyte, individualizovanou v miere zodpovedajúcej identifikácii osoby alebo vozidla už vopred. Uvedeným postupom podľa názoru obžalovaného policajné orgány obišli zákon, keď pri zásahu proti obžalovaným postupovali nie podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ale podľa zákona o policajnom zbore a to tak, že skutočne vykonávali ohliadku vozidla, a to nielen vizuálne, ale vozidlo aj prehľadali pomocou služobného psa. Ich cieľom tak nebolo vykonať služobný zákrok, ale zabezpečiť dôkaz pre účely trestného konania, čím obchádzali ustanovenia Trestného poriadku. Z hľadiska výkonu prehliadky vozidla a osobnej prehliadky sa vyžadoval minimálne súhlas prokurátora podľa § 107 a 102 Tr. por., ktorý nepochybne bolo možné dosiahnuť vopred. Súd pri uvedených súvislostiach formalisticky vychádzal len zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov, bez zohľadnenia, že predtým bola už realizovaná jedna prehliadka dopravného prostriedku, za pomoci služobného psa a pachové práce podľa § 23 zákona o policajnom zbore, ktorá ale bola vykonaná na základe konkrétnej predbežnej informácie polície o výskyte drogy vo vozidle, na základe ktorej bolo vozidlo zastavené. Tým, že policajná hliadka mala dôvodné podozrenie, že vo vozidle sú omamné a psychotropné látky, dopravnú kontrolu mala jednoznačne ukončiť a ďalší postup prispôbiť požiadavkám Trestného poriadku.

Súd zároveň opomenul skutočnosť, že právny pojem „obvyklé jednorázové dávky“ sa v prvom rade musí určiť podľa hmotnostného kritéria, a to nie z hmotnosti účinnej látky, ale z hľadiska hmotnosti celkovo zaisteného materiálu, v ktorom sa účinná látka nachádza. Množstvo účinnej látky v droge nemôže byť kritériom určovania počtu obvyklej jednorázovej dávky. Páchateľ spravidla nepozná, aké množstvo účinnej látky v droge si kupuje, nevie si to ani zistiť a oddeliť ju, keďže sa to dá zistiť len v laboratórnych podmienkach. Vie len, o aký druh drogy ide. Zároveň poukázal na skutočnosť, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd pri určovaní obvyklej dávky drogy za definujúcu

a určujúcu pre obvyklú jednorázovú dávku drogy heroínu považoval zistenú účinnú látku - absolútny diacetylmorfín ( 0,209 g), ktorú vydal najvyššou možnou hranicou heroínu v jednej dávke 0, 015 g, čo má zodpovedať 14 dávkam. Ako však vyplýva zo záverov stanoviska kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, hmotnosť materiálu v skladačke heroínu v rokoch 2001 až 2017 bola určená na 0,108 g. Ak teda priemerná váha materiálu v skladačke heroínu za roky 2001 až 2017 bola 0,108 g, zo zisteného množstva materiálu 0,757 g by bolo možné vyhotoviť obvyklé jednorázové dávky v počte 7 kusov, čo aj zodpovedá zaisteným skladačkám. V neposlednom rade obžalovaný poukázal na nepreskúmateľnosť rozhodnutia okresného súdu čo do dôvodov.

Na základe podaných odvolaní potom krajský súd vo veci určil termín verejného zasadnutia, na ktoré boli obaja obžalovaní eskortovaní riadne a včas, pričom sa dostavili aj ich obhajcovia. Obhajcovia obžalovaných uviedli, že obž. U. sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania a vzhľadom na to, že vykonané nedostatky v rozsudku okresného súdu sú takého rozsahu, že žiadali, aby krajský súd zrušil predmetný napadnutý rozsudok, zároveň za obž. N. sa tiež pridrižovali písomných dôvodov odvolania a žiadali, aby krajský súd predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne aby podľa § 285 Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Zároveň krajský prokurátor považoval rozsudok okresného súdu za zákonný a správny a to aj vzhľadom na uložené tresty obžalovaným a preto navrhol odvolania obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom vzhľadom na podané odvolanie v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Odvolací súd má za to, že okresný súd sa podrobne zaoberal jednotlivými dôkaznými prostriedkami a to jednak ich vyhodnocovaním samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti, pričom aj odstraňovanie rozporov, resp. vysporiadania sa s rozporami v jednotlivých výpovediach možno považovať za správne a zákonné. Vzhľadom k týmto skutočnostiam krajský súd v plnom rozsahu odkazuje na svedecké výpovede jednotlivých svedkov tak, ako ich vyhodnotil v odôvodnení svojho rozsudku prvostupňový súd a v plnom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

Čo sa týka postupu policajných orgánov vo veci okolností, za akých došlo k zastaveniu vozidla a súčasne, akým spôsobom došlo k vykonaniu prehliadky predmetného motorového vozidla, krajský súd sa plne stotožňuje s hodnotením okresného súdu v tom smere, že v zmysle § 101 Tr. por. jednoznačne vyplýva, že tento počítá so situáciou, kedy k doručeniu písomného príkazu dochádza až dodatočne, čo je aj prípadom, ktorý bol zdokumentovaný v zmysle podanej obžaloby. Je nutné konštatovať, že policajné orgány konali dodatočne aj z dôvodu dodatočného zabezpečenia tohto príkazu a je zrejme, že práve oddialenie vykonania prehliadky osobného motorového vozidla v zmysle príkazu vnieslo určité pochybnosti do prípadu a to vzhľadom na skutočnosť, že od okamihu zastavenia vozidla do okamihu vykonania prehliadky vplynula určitá doba, ktorá však nemala vplyv na zákonnosť postupu policajných orgánov.

Krajský súd zároveň konštatuje, že argumenty týkajúce sa teórie zhnitého jablka zo zhnitého stromu sú v tomto prípade bezpredmetné vzhľadom k tomu, že je zrejme, že zákonným spôsobom vykonaná prehliadka motorového vozidla a všetky dôkazy z tejto prehliadky zabezpečené sú zákonné a správne.

Argumentácia obž. N. týkajúca sa výpočtu jednorázových dávok a množstva výpočtu jednorázových dávok sa zdá z pohľadu krajského súdu bezpredmetná vzhľadom k tomu, že je zrejme, že aj keby došlo k prepočtu v zmysle spôsobu navrhnutého obhajobou, nezmenila by sa kvalifikácia skutku a vzhľadom k tomu, že bol uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby, ani k zmene uloženého trestu.

Je nutné konštatovať, že na naplnenie skutkových znakov v zmysle § 172 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák. je táto skutočnosť bezpredmetná.

Krajský súd má za to, že obžalovaným prvostupňový súd po zohľadnení všetkých okolností a aj ním uvádzaných skutočností, uložil zmiernený trest na dolnej zákonom stanovenej trestnej hranici, teda vo výmere 3 rokov.

Vzhľadom k tomu, že potom považoval krajský súd odvolanie obžalovaných za absolútne nedôvodné, musel tieto odvolania obžalovaných postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Všetky argumenty, ktoré na svoju obranu použili obžalovaní v odôvodnení svojho odvolania, už zohľadnil pri uznaní viny a pri uložení trestu prvostupňový súd a preto trest, ktorý bol obžalovaným týmto prvostupňovým rozsudkom uložený, považoval krajský súd za správny a zákonný a preto vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.